

A KECSKEMÉTI MŰVÉSZTELEP PARKJÁBAN,
1911 körül

Olaj, vászon, 89x79 cm
Jelzés nélkül

Kikiáltási ár: 20 000 000 Ft
Starting price: 83 333 EUR

KIÁLLÍTVA:

- Európai művésztelepek: Nagybánya
MűvészetMalom, Szentendre,
2005. október 1. – 2006. január 15. katalógus: 85.

REPRODUKÁLVA:

- Magyar Művészeti Fórum, 2000. február, III. évf. 1. sz. 11.
- Art-press, 2007. V. évfolyam 1. szám

Paul Cézanne: L'Estaque, 1882–1885 között, Musée d'Orsay, Párizs

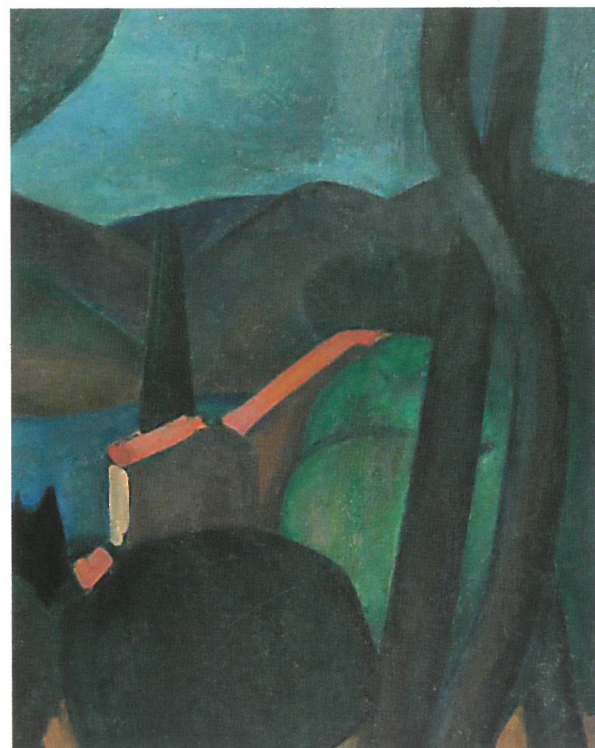
A KECSKEMÉTI INDULÁS

1909-ben Iványi Grünwald Bélát Kecskemét város vezetése felkérte egy művészkolónia létrehozására. Iványi elfogadta a meghívást és a hozzá közel álló neős fiatalokkal, 1909 nyarán leutazott terepszemlére az alföldi városba. Nagy tervekben nem volt hiány Kecskeméten, mégis többen visszarettentek a táj egyhangúságától. Az elhúzódo, de igen eredményes építkezések után 1912-ben indulhatott a rendszeres munka a kolónián. Iványi Grünwald Béla mellett Perlrott Csaba Vilmos volt az új társaság meghatározó művészegyenisége.

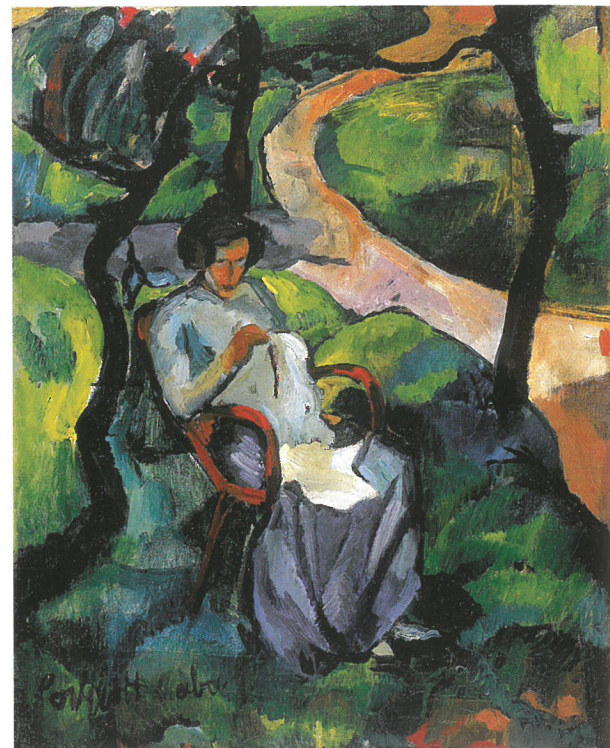
A kecskeméti készülődés idejére esik Perlrott két spanyolországi utazása. Először 1910 végén, Matisse és Picasso tanácsára, sőt előbbivel együtt utazott Spanyolországba, ahol 1911 késő tavaszáig tartózkodott. Az év nyarat azonban már Kecskeméten töltötte, ahol a frissen elkészült közös műterembérfház falát három allegorikus freskóval díszítette (a festészet, a szobrászat és az architektúra allegóriája). Még el sem készült a munkával, amikor a július 7-i nagy földrengés megrongálta a freskót, melynek „kijávitásához, befejezéséhez szerényebb kivitelű jelentő programmódosítást kellett végrehajtani”, írta egyik életrajzában.

A kecskeméti művésztelep bohémes-idilli hangulatát, főleg az első években, Iványi Grünwald Béla színes egyénisége határozta meg. Gráber Margit festőnő, később Perlrott-Csaba Vilmos felesége, így idézte fel első kecskeméti élményeit: „Iványi Grünwald volt a kecskeméti művésztelep vezetője, és én sok éven keresztül dolgoztam ott is. Nem felejttem el első benyomásomat, ami a művésztelep kertjében fogadott. Ott ült a Mester, szokott könnyed eleganciájában, ámde mezítláb. A ház lépcsőjén Perlrott Csabával és egy Matykó nevű fiatal festővel pénzeket dobáltak, magyarul snúroztak, mint az utcagyerekek.” Beszámolójához szinte cezúra nélkül illeszthető Kassák Lajos visszaemlékezése a Kecskeméten töltött hónapok hangulatára: „Ugyanakkor a szomszéd villában Grünwaldné kint ül teraszon, valami divatlapot nézeget, a cseléd lány énekel a konyhában, Grünwald pedig nyersszínű vászonruhában ásogat a kerti virágágyak között. Még odébb, a parki úton két öregasszony sétál karonfogva. Fehér selyemruha van rajtuk is, a könnyű kelmén át látni a fűző vonalait, amik páncélba szorítják a testüket. Kis legyezőkkel legyezgetik magukat, s olyan halkán társalognak, mint a szellemek.”

André Derain: Hegyes táj, 1908, magántulajdon

Perrott Csaba Vilmos: Kézimunkázó nő, 1910 körül, magántulajdon

PERLROTT SZINTETIZÁLÓ KÉPEI ÉS A KECSKEMÉTI MŰVÉSZTELEP PARKJÁBAN

A kecskeméti években Perrott festészete kiteljesedett. Festett utcaképeket, alakos tájképeket, csendéleteket, enteriőröket. Teljes művészi szabadsággal, ösztönösen választotta ki és használta a Párizsban megismert és elsajátított stílusváltozatok különböző nyelvi elemeit. Elméleti megfontolások nem kötötték gúzsba művészi inventívitásának lendületét. Ahogy magát jellemezte: a szemével gondolkodott és az eszével látott.

Első kecskeméti képei közé tartozik a jól ismert *Kálvária*, amely egyetlen lobogó vízióban foglalja össze Perrott festői tapasztalatait és megelőlegezi egyéni stílusának további irányát: a fauvizmus és a kubizmus nyelvi elemeinek expresszionista jellegű szintézisét. Ezzel párhuzamosan, 1911 körül Perrott számos képe André Derain késői fauve képeinek hatását mutatja. Ezek közé tartozik a néhány évvel ezelőtt felbukkant *Kecsskeméti művésztelep parkjában* című festmény is. A képet Benedek Katalin mutatta

be először a Magyar Művészeti Fórum 2000-es második számában, *Nők szabadban* címmel. Festésének idejét 1911 nyarára tette, analógiaként pedig a jól ismert *Kézimunkázó nő* (1910) című képet jelölte meg. Benedek Katalin megállapításával teljes mértékben egyet lehet érteni, hiszen, mint már volt szó róla, erre az időszakra esik az a rövid szintetizáló látásmód, amely Perrott eddigi pályájának festői összefoglalását jelzi. A képen még jól felismerhető Cézanne néhány tájképének hatása, akiért Perrott, bizonyos mértékig megfordítva a természetes időrendet, Matisse megismerését követően kezdett érdeklődni. Leginkább mégis André Derain, a fauveizmus fenegyereke az, aki, ugyancsak rövid, dekoratív-szintetizáló, 1907-1908-as korszakával meghatározta Perrott 1911-ben festett képeinek zömét.

Boros Judit

